

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2022

Núm. 69

**Presidència
del Sr. Enrique Casanova i Peiró**

Sessió celebrada dia 9 de febrer de 2022

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 4299/21**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a canvi legal que permeti la substitució de sancions administratives per treballs per a la comunitat. [1318](#)

2) **RGE núm. 9697/21**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a la dona i la nina en la ciència. [1323](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanàriem si hi ha substitucions.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Joana Aina Campomar substitueix Miquel Ensenyat.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Bon dia, president i comissió, Juanma Gómez substitueix Patricia Guasp, gràcies.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Bon dia, Sr. President, senyors diputats, Antoni Fuster substitueix Juanma Lafuente.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Joan Ferrer substitueix Francina Armengol.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Per tant, passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en el debat de les proposicions no de llei 4299 i 9697/21.

1) Proposició no de llei RGE núm. 4299/21, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a canvi legal que permeti la substitució de sancions administratives per treballs per a la comunitat.

Començam pel debat de la Proposició no de llei RGE núm.4299/21, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa al canvi legal que permeti la substitució de sancions administratives per treballs per a la comunitat.

Per a la seva defensa, pel Grup Parlamentari El Pi, té la paraula la Sra. Sureda, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bon dia. Aquesta iniciativa, com ha llegit el president, és per intentar o per permetre substituir les sancions administratives per treballs en lloc de sancions econòmiques. A l'article 84 de la Llei orgànica per la qual s'aprova el Codi Penal s'estableix la possibilitat que la pena es pugui suspendre pel jutge o pel tribunal per realització de treballs en benefici de la comunitat. Aquest és un dels exemples que ens podem trobar que existeixen a l'ordenament jurídic i que ha donat entrada a treballs no remunerats a favor de la comunitat, amb alternativa a possibles càstigs, més clàssics, com poden ser les sancions econòmiques.

En dret administratiu sancionador aquestes sancions econòmiques són el sistema clàssic de pena per la comissió d'una infracció. Podria ser interessant, pensam, que el sistema clàssic es pogués substituir per la realització de treballs en

benefici de la comunitat, ja que generalment l'objectiu final de l'actuació administrativa no és recaptatòria, sinó poder combatre l'incompliment de la normativa i afavorir el respecte general a l'ordenament jurídic que estableixen unes regles mínimes de convivència.

Això ens passa especialment en el cas de les corporacions locals, a l'article 141 de la Llei 7/1985, reguladora de les bases de règim local, s'estableix que únicament com a reacció davant un incompliment de les ordenances municipals aquesta sanció econòmica que diem.

Atès que els treballs en benefici de la comunitat són un instrument de reeducació de la persona que ha incomplert una sèrie de normes jurídiques i que, per tant, des d'aquest punt de vista, fins i tot, es podria considerar una reacció més en la línia assenyalada a l'article 25 de la Constitució, pensam que hi podria haver la possibilitat, sempre amb un caràcter alternatiu i voluntari, perquè evidentment aquí estan prohibits els treballs forçats, que l'acceptació d'aquesta possibilitat es pogués triar per part de l'afectat.

A més, aquesta possibilitat també s'hauria de moure dins el principi de proporcionalitat i amb una regulació que preveïés la conseqüència d'un possible incompliment per part del sancionat dels treballs en benefici, com dic, de la comunitat.

Per tot això, proposam dos punts en aquesta proposició no de llei.

Al primer punt demanàriem: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a flexibilitzar la normativa legal, a fi i efecte que les comunitats autònomes i les entitats locals puguin establir, amb les garanties que es consideren necessàries, els treballs en benefici de la comunitat com a alternativa a la sanció administrativa de caràcter econòmic, sempre que hi hagi un consentiment per part de qui ha comès la infracció".

I, en segon lloc: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a estudiar la viabilitat que les sancions administratives poguessin ser substituïdes per treballs en benefici de la comunitat i, si és viable jurídicament, impulsar els canvis legals que siguin imprescindibles per poder aconseguir-ho, coordinant-se amb el Govern de l'Estat, si fos necessari".

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, per part del Grup Parlamentari Popular, s'han presentat les esmenes RGE núm. 789, 790 i 791/22 i, per a la seva defensa, té la paraula el Sr. Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies Sr. President, bon dia senyores i senyors diputats. El Partit Popular ja avança que votarà a favor d'aquesta proposició no de llei presentada per El Pi.

També, com tots vostès saben, hem presentat aquestes tres esmenes per poder millorar i garantir aquest objectiu plantejat per El Pi, Menorca és una illa allà on es té aquest costum, ja des de fa prou anys, d'aplicar aquesta modalitat que els ciutadans es poden acollir per poder fer front a aquestes sancions administratives, i és una iniciativa que, ben gestionada, entenem que s'ajusta un poc als temps que travessem, quan hi ha aquests tipus de crisis o de situacions complicades de vegades per als ciutadans és un impediment, és una dificultat, és molt difícil poder fer front econòmicament a saldar les infraccions que hagi pogut cometre, i, per tant, aquesta alternativa de treballs per a la comunitat pot ser una solució i, també, al mateix temps, sol ser de vegades educativa, segons quins tipus d'infraccions hagin estat comeses.

Per tant, des del Partit Popular entenem positiva aquesta iniciativa. Tampoc no s'ha de deixar de tenir present que en els municipis petits, de vegades és una tasca molt complicada perquè se sobreentén que hi ha d'haver una persona de control, hi ha d'haver un funcionari, hi ha d'haver un empleat públic que doni resposta i que garanteixi i que acompanyi aquest ciutadà que hagi de fer aquestes hores per poder compensar aquesta sanció administrativa, i fa que de vegades no sigui una tasca fàcil i que pugui interferir en la responsabilitat d'aquests empleats públics.

Però, amb la voluntat de fer aquest exercici d'actualització, de cercar fórmules per poder compensar i que al mateix temps els infractors puguin veure que hi ha un estricte i rigorós control sobre aquestes faltes i compliment, idò per açò hem volgut presentar aquestes tres esmenes, que van dirigides a donar seguretat jurídica als treballs per a la comunitat, substitutius de les sancions administratives, estudiant la modificació de la Llei 20/2006, municipal i de règim local de les Illes Balears, i en la mesura que sigui necessari, instar el Govern de l'Estat per tal que impulsi la modificació de la Llei de bases de règim local.

La segona esmena, instar el Govern de les Illes Balears que, mitjançant la Conselleria de Presidència, Funció Pública i Igualtat, arbitri l'ajuda tècnica i de suport als ajuntaments interessats, especialment els més petits, per adaptar les seves ordenances i comptar amb les funcions i capacitats per fer complir aquest tipus de sanció.

I la tercera, donar una partida econòmica per facilitar i agilitar la implantació legal que permeti la substitució de sancions administratives per treballs per a la comunitat dels ciutadans que així s'hi vulguin acollir.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, passam al torn de fixació de posicions, per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula la Sra. Sans, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. La PNL parteix d'una referència al Codi Penal i concretament al seu article 84, que no pot considerar-se

sinó desafortunada. En primer lloc, perquè la mera cita legal ja és en si poc encertada, perquè l'article 84 no es refereix directament als treballs en benefici de la comunitat, sinó a la suspensió de l'execució de la pena, en el supòsit de la qual el jutge o tribunal pot condicionar la suspensió al compliment d'algunes de les prestacions o mesures que es preveuen en aquest precepte, una de les quals són els treballs en benefici de la comunitat.

Els treballs en benefici de la comunitat s'estableixen com a pena de l'article 33 del Codi Penal i es regulen a l'article 49, que són els principals preceptes a considerar. Però, més enllà de la tangencialitat d'aquesta cita, el criticable, al nostre judici, és recórrer al dret penal com a font d'inspiració per al dret administratiu sancionador. En aquest punt sonen tots els senyals d'alarma, perquè el Dret Penal contempla els comportaments més greus i lesius per a la convivència en societat, i és precisament aquesta gravetat la que justifica la previsió de severes limitacions o restriccions de drets fonamentals de les persones condemnades, com és el dret a la llibertat; més encara, aquestes limitacions o restriccions passen per una determinada perspectiva que és la que, com a fi últim, han de dirigir-se a la resocialització de la persona infractora, conforme s'estableix expressament per a la privació de llibertat a l'article 25.2 de la Constitució, la qual cosa no ocorre a l'àmbit administratiu.

Per això consideram extremadament perillós recórrer com a model al dret penal i pretendre "mimetitzar" les seves previsions sobre una pena privativa de drets, com és la de treballs en benefici de la comunitat, traslladar-les a l'àmbit administratiu quan fins ara la no afectació de drets fonamentals ha estat precisament una característica de les sancions administratives que no s'ha de perdre.

És cert que a l'àmbit local s'han obert esclatxes en aquesta clàssica distinció de règims que només en alguns casos poden considerar-se comprensibles i potser justificades, ens referim als supòsits molt concrets i mai a una obertura indiscriminada i generalitzada del dret administratiu sancionador a una institució fins ara típicament penal, com els treballs en benefici de la comunitat. Aquests supòsits generalment tenen en comú centrar-se en àmbits molt limitats de convivència ciutadana, sovint en contextos d'oci juvenil i consum d'alcohol en espais oberts.

Això no ha estat aliè, per exemple, a l'Ajuntament de Palma, que, a l'article 22, de la seva Ordenança reguladora d'ús cívic dels espais públics, contempla precisament la possibilitat de substituir les sancions pel que denominen mesures correctores, com l'assistència a sessions formatives, la participació en activitats cíviques i altres tipus de treballs per a la comunitat, però ni tan sols llavors es contempla com a previsió genèrica i indiscriminada sinó que el precepte obliga a motivar la seva aplicació a un cas concret en funció del tipus d'infracció i atès el principi de proporcionalitat.

Aquesta matisació o restricció de l'àmbit d'aplicació de la mesura és molt important, no acceptam ni acceptarem que greus infractors urbanístics o fiscals, per posar un exemple, puguin solucionar les seves malifetes amb uns dies de treballs. No podem acceptar que en el dret sancionador administratiu de manera generalitzada les sancions econòmiques puguin

substituir-se per treballs, és un error de perspectiva que no pren en consideració l'existència de béns jurídics protegits que mereixen una tutela privilegiada, com els drets dels treballadors, el medi ambient o la solidaritat fiscal, on no es pot banalitzar la sanció i per als autors de la qual la gravetat de les conseqüències econòmiques és molt més dissuasiva que uns treballs que deixen intacte el benefici obtingut de la seva conducta lesiva. És un error de perspectiva també no tenir en consideració els diferents col·lectius infractors.

D'altra banda, des del punt de vista formal cal recordar que la legislació estatal en matèria de procediment sancionador té caràcter bàsic i per això cap petició no pot dirigir-se a primàriament al Govern de les Illes Balears, perquè, tenint en compte el règim competencial en aquesta matèria, la iniciativa legislativa correspon al Govern, al Congrés o al Senat.

Per tot l'exposat, consideram que, ni des d'una perspectiva material ni des d'una perspectiva formal, no podem votar a favor d'aquesta proposició no de llei.

Així mateix volem reconèixer el valor de posar sobre la taula aquest debat que potser en un debat més profund es podrien perfilar un poquet més altres alternatives o solucions en aquesta qüestió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, passam al Grup Parlamentari Ciudadanos, Sr. Gómez, té la paraula per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president, molt bon dia a tothom. Jo he hagut de tornar llegir, Sra. Sureda, el punt número 1, i crec que ho he entès, insta el Govern de l'Estat. Per tant, evidentment, hi ha una forma legal que correspon al Codi Penal i corresponen a una normativa que s'ha de discutir o que s'ha de tenir la iniciativa per part del Govern d'Espanya o pel Congrés dels Diputats.

Per tant, no entenc molt bé el posicionament de Podemos en aquest sentit, perquè el que diu és això, si digués "El Govern de les Illes Balears" entendria la part..., -sí, però el segon va vinculat al primer-, i de fet diu perquè no vulnerarà el Govern de les Illes Balears ni aquest parlament les competències que corresponen al Congrés, o que corresponen al Govern d'Espanya, que té capacitat normativa per decret, però diu: "coordinant-se, si cal, amb el Govern d'Espanya".

I li dic que..., primer li diré que estam totalment d'acord amb aquesta línia, sempre que vagi acompanyada, i a la proposició no de llei no parla d'això, per tant, nosaltres no ho qüestionam ni fem esmena, que siguin els tècnics, els experts els que diguin quin àmbit d'aplicació ha de tenir; és a dir, estic totalment d'acord que la gent que té..., és a dir, no hi ha d'haver una marginació socioeconòmica a cadascun dels col·lectius de ciutadans, lògicament, i vostè anivella una disciplina urbanística amb l'àmbit de sancions que són elevades, les més

petites solen ser de 18 a 30.000 cap a dalt, evidentment, és de sentit comú que els treballs a la comunitat o seran proporcionals, i pos un exemple absurd, però un exemple, que ell mateix esbuqui, com ja es contempla, i que, a més a més, faci altres treballs per a la comunitat de més ampli... o que no els faci i que la única sanció sigui, evidentment, econòmica.

Per tant, nosaltres sí entenem que l'aspecte bo d'aquesta iniciativa és l'àmbit socioeducatiu, que ha d'anar acompanyat de mesures evidentment i ha de comptar amb les entitats del tercer sector que treballen i coneixen aquesta dinàmica de treball. Però la mateixa filosofia que es va emprar, i dic la mateixa, sense que sigui equiparable, perquè no és un tema penal, és un tema administratiu que varen aplicar molts d'ajuntaments dins l'àmbit de les seves competències i la Direcció General de Trànsit en tema de substituir la sanció econòmica per als cursos, també es troben en la situació que no em queda més remei que anar al curs si no vull pagar la multa, perquè no tenc aquests doblers. Però és que hi ha gent, a més a més, que no té aquests doblers pel seu tipus de treball, perquè l'Ajuntament de Palma estableix quan hi has d'anar i quin calendari tens per fer el curs substitutiu, tal vegada no té el permís o no la situació laboral per poder-ho fer.

I tot això s'ha d'estudiar.

Però és que vostès varen dur, i nosaltres també, Sra. Sans, proposicions, mocions als ajuntaments en què proposaven aquesta línia. Vostès a Sant Ferran, a Cadis, en varen presentar una, la seva companya regidora, la Sra. Teresa Porras, en va presentar una més agosarada encara, si em permet, que va molt més enllà, però en la línia -i per això nosaltres li vàrem donar suport-, en la línia que li comentava: la necessària participació dels experts i especialment dels que treballen amb menors o amb menors infractors, que són els que realment saben quin tipus de mesures són més adequades.

I tot aquest disseny crec que s'ha de fer amb ells. I, per tant, com que vostès no han entrat, El Pi, a tancar quin tipus de disseny, sinó simplement la modificació, la qual, a més a més, passa per donar recursos als ajuntaments, i en això estic d'acord que els municipis petits no tenen aquesta mateixa possibilitat ni amb treballadors socials, ni amb les seves policies locals per fer seguiment, crec que sí la comunitat autònoma ha d'arribar subsidiàriament, o els consells insulars, per això amb el segon punt també hi estam d'acord, allà on pertoqui.

I és curiós perquè vostès a Sant Ferran varen proposar això, hi varen donar suport i quan vàrem presentar la mateixa iniciativa a Molina de Segura Ciutadans, vostès la varen rebutjar amb l'equip de govern de l'ajuntament. És a dir, crec que aquest debat més ampli que s'han de fer evidentment passa per no vetar iniciatives, que té una filosofia que compartim, però tampoc per tancar-les amb una encotillada com vostè ha fet a la seva intervenció.

I jo sé que la iniciativa no és de vostè, però li dic que la seva intervenció ha detallat molts de punts que el que han fet és crec que justificar el rebuig a la iniciativa que a nosaltres ens sembla que és adequada. Què s'ha de treballar? Sí.

Jo li hagués fet una esmena a aquesta iniciativa, però com que no entra al detall, no és el lloc on plantejar-li la participació del teixit del tercer sector, donar recursos als ajuntaments, perquè crec que és un plantejament que s'ha de dur on pertoca, al Govern d'Espanya la iniciativa, i a les comunitats autònomes evidentment donar aquest suport als ajuntaments que pertocarà quan coneguem aquesta modificació. I per això nosaltres no li hem fet cap esmena, ni *in voce* tan sols, tot i que crec que és important comptar en aquest àmbit socioeducatiu amb recursos necessaris que no tenen ara mateix molts de municipis.

No sé si m'he explicat prou bé per dir-los que nosaltres li donarem suport, com no pot ser d'una altra manera, perquè és la nostra línia de treball. I crec que Unidas Podemos s'ha de plantejar també fer-ho, perquè ha tengut iniciatives semblants, justificades amb aquesta necessària participació del tercer sector i, sobretot, amb el disseny dels experts i des de l'àmbit socioeducatiu únicament.

Com també li diré que les mesures econòmiques no són del tot efectives, i ho lligo amb un professional que treballa a l'àmbit de la recaptació de tributs, i sí creiem que és efectiva a l'àmbit socioeducatiu, amb els filtres de recursos que corresponen a cadascuna de les de les persones a l'àmbit comunitari.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Campomar, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bé, molt breument. Jo crec que la companya d'Unidas Podemos ha expressat, encara que el Sr. Gómez no hi estigui d'acord, moltes de les qüestions que nosaltres també creiem que impossibiliten votar a favor d'aquesta proposició no de llei.

Crec que també equiparar en aquests moments aquestes qüestions d'àmbit penal al règim administratiu és banalitzar una mica les qüestions, com s'ha dit, el règim penal sobretot pot afectar drets fonamentals i, en canvi, el dret administratiu no. I, a més, tampoc no se cita aquí cap font d'experts, cap document acadèmic que realment faci veure l'oportunitat d'anar encaminats cap a aquestes mesures, que jo entenc que la intenció en el règim penal és un poc la reeducació d'aquestes infraccions, d'aquests delictes, amb aquesta possibilitat de compensar les penes, diguem, de qualque manera amb uns treballs comunitaris, i creiem que equiparar-ho així, de forma tan fàcil, nosaltres no ho veiem.

Creiem que a la magistratura hi ha una formació específica, hi ha persones precisament formades per tractar aquests temes i per graduar les sancions d'una forma molt més formada. En canvi, quan es tracta de sancions administratives parlam, precisament, d'uns sistemes de tràmits que estan molt reglats i molt sistematitzats, per la qual cosa no hi ha aquella oportunitat en aquell moment de valoració ni hi ha els equips necessaris, ni la formació necessària per fer valoracions d'aquests tipus de

compensació de penes, que entenc que és el que es proposa aquí.

Per tant, nosaltres, evidentment, creiem que aquestes qüestions haurien de ser impulsades precisament per experts i no de forma tan lleugera sense tenir darrera documents científics que avalin l'oportunitat de fer-ho d'aquesta manera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies Ara correspondria el torn de paraula al Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, però com que no assisteix a la comissió, correspon la paraula al Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Ferrer, té cinc minuts.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Nosaltres consideram que aquesta proposició és errada, perquè s'equipara de manera desinformada i massa general el dret penal amb el dret administratiu sancionador. Hem de recordar que els mitjans de retret d'un i d'altre procediments són clarament diferenciats i tenen per objecte protegir els béns jurídics de naturalesa també diferenciada.

A l'àmbit penal el retret es vincula a la limitació en l'exercici de determinats drets mitjançant condemnes que, per exemple, poden dur aparellada la pèrdua de llibertat o inhabilitació per realitzar determinades professions, i que sempre tenen la finalitat constitucional de reinserció de la persona condemnada, que en aquest context s'entén que és una política més de la via penal davant determinats fets que condueixen a una condemna de privació de llibertat i que, a més, podrien o anirien en aquesta línia de fomentar el principi de reinserció, com podria ser la substitució per treballs en benefici de la comunitat.

A l'àmbit administratiu, però, el retret es vincula sempre a la imposició de penes, generalment de tipus pecuniari. En aquest cas la materialització de pena no comporta la limitació de drets i la multa té uns processos de gestió que es relacionen amb els béns patrimonials de la persona sancionada, una relació directa; per exemple, si s'ha de cobrar per la via de l'embargament la legislació contempla temps per no privar el sancionat de recursos necessaris per prosseguir la seva vida quotidiana.

Tot plegat ja bastaria per dir que aquest enfocament que se'ns planteja des d'aquesta proposició és completament errat per excessivament generalista.

En el primer punt, a més, parlen de flexibilitzar la norma sobre el procediment sancionador. Caldria una reflexió molt més abundant sobre aquest aspecte i caldria també prendre un debat més ampli, dins l'àmbit del poder legislatiu, no dins l'executiu, per fer un debat de la reforma de la normativa d'aplicació. Caldria també determinar quins són els procediments i quins tipus de faltes s'haurien d'incloure dins aquests programes de treballs en benefici de la comunitat, o proposar també una ponència d'estudi i anàlisi que ho abordi no

d'una manera general, com es posa a la proposició, que parla de l'àmbit de la normativa autonòmica i municipal.

No es pot compartir el fons, especialment quan determinats procediments administratius protegeixen béns jurídics d'extraordinari valor vinculats a temes tan sensibles com la integritat física, el deure contributiu, la salut pública, la lluita contra el frau a l'ordre social i laboral o la protecció del territori i l'urbanisme.

Aquesta crida general a flexibilitzar mitjançant un procediment que ha d'iniciar el Govern d'Espanya no es pot aplicar i pot tenir conseqüències en determinades conductes que mereixen una reparació per via administrativa.

En el segon punt, i des d'una perspectiva competencial, la PNL ignora que la legislació estatal en matèria de procediment sancionador té caràcter bàsic d'entrada per a l'Administració General de l'Estat on existeixen procediments sancionadors en nombrosos àmbits: salut pública, seguretat ciutadana, hisenda, funció pública, caire tributari. Les comunitats autònomes regulen els seus propis procediments amb les seves respectives normes legals dintre de les seves competències estatutàries, o les entitats locals ho fan a través de les seves normes reglamentàries.

Per tant, hem de recordar que dins l'àmbit tributari aquesta possibilitat que s'explica a aquesta PNL quedaria completament vetada per part de la mateixa normativa que prohibeix taxativament la commutació de penes vinculades a l'àmbit tributari amb treballs a la comunitat.

Per tant, si fem una reforma, hauria d'anar precedida d'una reflexió detallada de quines normes i sancions s'haurien de modificar i d'una reclamació sorgida des de l'àmbit municipalista i insular, i després traslladada a l'àmbit legislatiu, cosa que ara mateix ni observam ni tampoc no s'aclareix a la iniciativa que ens presenten. Per no parlar del rerafons que hi observam nosaltres de tot plegat.

Considera El Pi que determinats treballs a la comunitat que puguin ser commutats per sancions administratives són inferiors? Quins treballs? Fer de jardiner? Fer de femater? Consideren que fer de femater és inferior i, per tant, assimilable a una sanció administrativa que té un caràcter punitiu? I amb això me'n vaig a les penes de presó que poden se commutades per treballs socials.

Per tant, nosaltres ens demanam, com ho aplicam? Deixam que la ciutadania deixi de pagar impostos i que després ho pugui rescabalar amb unes horetetes a la via pública, en llevar xicles, per exemple? O una sanció administrativa deixant que algú pugui construir en una zona de protecció natural i després ho pugui bescanviar per unes hores? Qui podrà bescanviar les persones que tenen patrimoni o les que no? Hi haurà una discriminació socioeconòmica que crec que passa completament per alt a l'exposició de motius i també a les propostes.

Ens semblaria bé que hi hagués sempre una reflexió vinculada al compliment de les ordenances per mantenir el compliment dels deures cívics de la ciutadania, amb aquest

caràcter sempre restaurador dins l'àmbit del civisme i de la convivència. Però, en aquest cas, dic, ja s'ha fet en alguns casos, alguns municipis les apliquen amb molt d'èxit, però en moltíssimes ocasions no parlen de treballs a la comunitat sinó que parlen d'accions formatives.

Per tant, El Pi hauria d'entendre exactament què pensa quan parla d'una sanció i quina funció creu que tenen les sancions. Qüestió que nosaltres creiem que està completament equivocada en l'enfocament d'aquesta PNL.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Procedeix ara la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió o podem continuar. Podem continuar.

Per tant, té cinc minuts el grup proponent per fixar posicions i assenyalar si accepta les esmenes. Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. A mi em sap greu, però no han entès res. O per ventura no m'he explicat, o per ventura no els interessa, perquè quan els interessa fan esmenes per intentar arreglar-ho. Quan fan una proposta oberta, general, perquè nosaltres no som els competents i sigui l'Estat qui ho pugui esbrinar i arreglar, és massa oberta; si la fas massa restringida, perquè no tens en compte altres coses.

Me sembla, Sra. Sans, que coneix molt poc la situació dels municipis. Vostès, totes les lleis, i sempre se'n van als infractors urbanístics; els infractors urbanístics el que fan és incomplir una llei, i aquí parlam..., és clar que hem posat un exemple amb la llei orgànica, però en cap cas nosaltres no posam els exemples del Codi Penal més que per dir que existeix la possibilitat de fer treballs a la comunitat, és per això, vostès ho han agafat per allà on ho han volgut agafar.

Sr. Gómez, el tercer sector, evidentment que hi ha d'estar implicat. Sí que és cert que això moltes vegades passa a les ciutats, als municipis grossos, perquè no es pot banalitzar, ni si faran de fematers, Sr. Ferrer, ni res; és que això tampoc no s'ha dit, faran el que els pertoqui segons la sanció que tinguin. Hi ha gent que poden ajudar les biblioteques municipals, hi ha gent que poden acompanyar gent major.

Quin és el problema? El problema dels municipis és que trobes gent que, per ventura, aparca reiteradament sobre zones grogues, per què no pot fer, si la persona vol, en lloc de pagar una sanció econòmica poder fer-lo pintar ratxes grogues? O si aquella persona és una persona que sap que està dins el tercer sector i acompanya gent major fer-lo anar a la residència o al centre de dia a fer passejar a passejar o a acompanyar? Per què no es pot fer això?

Sí, i una cosa, que tots els que fan feina a municipis, perquè, Sr. Ferrer, vostè em sap greu perquè vostè ha estat regidor d'un ajuntament, no, precisament, precisament no toquen la realitat

del que hi ha als municipis. Si una persona, que això és una problemàtica que hi ha a la majoria, o a tots els pobles, passeja el ca i fa els excrements al carrer, una sanció econòmica de 300 euros per ventura no li suposarà res, però per ventura que el facin anar a replegar, perquè si té la voluntat de fer-ho, això pot ajudar que entengui, que si el teu ca fa un excrement l'has de recollir per no produir perjudicis a la resta.

Nosaltres no parlem de res tan gros i mega..., és que només se'n van als grossos, nosaltres no parlem d'això. I de fet, amb les esmenes que havia presentat el Partit Popular, a la primera trobàvem que especificava massa i no li acceptàvem. Per què? Perquè nosaltres és un tema que volíem posar damunt la taula i que es pogués estudiar pels tècnics pertinents.

A la segona, que si anàs bé hi hagués ajuda tècnica i suport als ajuntaments, especialment a aquells petits perquè els poguessin assessorar, evidentment que sí que l'acceptariem, o nosaltres també l'acceptam com a un nou punt.

I a la darrera, de facilitar i agilitar una partida econòmica, tampoc no ens interessava actualment posar una partida econòmica, nosaltres volíem que l'Estat, així com en el seu moment va intentar posar solucions a realitzar treballs en benefici de la comunitat, ho va fer en segons quins tipus de d'accions, també que es poguessin tenir en compte a l'administrativa en segons quins casos, evidentment, si només poguessin començar amb segons quins casos, a molts d'ajuntaments ens ajudaria.

Res més. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tant, acabat el debat, passam a la votació de la Proposició no de llei RGE núm. 4299/21.

Vots a favor? 4 vots a favor.

Vots en contra? 6 vots en contra.

Abstencions? 1.

Per la qual cosa, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 4299/21, relativa a canvi legal que permeti la substitució de sancions administratives per treballs a la comunitat.

2) Proposició no de llei RGE núm. 9697/21, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a la dona i la nina en la ciència.

A continuació, passam al debat de la proposició no de llei RGE núm. 9697/21, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a la dona i la nina en la ciència.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Carbonero, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Sí, moltes gràcies, president, bon dia a tothom. Jane Goodall és una de les científiques més reconegudes i conegudes per formar part d'un grup d'investigadores que van estudiar ben de prop els ximpanzés i van canviar molt significativament la manera de veure els primats. Ella mateixa, comenta a una entrevista que poden veure tots, està penjada a internet, comenta una història molt gràfica i que descriu amb una sola imatge l'objectiu d'aquesta proposta de llei que presentam avui aquí, en aquesta comissió. Li diu una tribu a Jane Goodall - explica ella-, una tribu indígena, diu: "Nosaltres pensam que la tribu és com una àguila, una ala és masculina i l'altra és femenina, i només quan les dues ales són iguals, la tribu és capaç de volar bé".

Idò, les dones i les filletes constitueixen la meitat de la població mundial i, per tant, la meitat del seu potencial. La igualtat de gènere, a més de ser un dret humà fonamental, és imprescindible per al desenvolupament de les societats. Si qualche lliçó ens deixa la pandèmia és la necessitat que per afrontar el futur immediat necessitam del coneixement de tothom i no hi sobra ningú.

És cert que hem assolit fites tan importants aquí, a ca nostra, com que l'accés a l'educació sigui igualitari, però també és fonamental aconseguir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'ocupació i en arribar a posicions de lideratge i presa de decisions a tots els nivells. I com que les estadístiques demostren que encara existeixen moltes desigualtats i dificultats per accedir-hi, és pel que concloem que encara queda molt de camí per recórrer.

Divendres que ve és dia 11 de febrer, el Dia Internacional de les dones i les filletes en la ciència i la tecnologia, que es va crear per reconèixer i recordar que les dones encara tenen dificultats en el món científic i tecnològic. Per açò hem de seguir fomentant actes i polítiques per al reconeixement i per fomentar que les dones i els homes també siguin motor de la societat, tots junts, a tots els àmbits i també al de les ciències, les matemàtiques, l'enginyeria, la informàtica, etc.

Els reptes de futur ens indiquen que s'hauran de dedicar molts recursos a les àrees d'investigació i coneixement científic en tots els àmbits. A la salut concretament, com ho ha fet la comunitat científica mundial en aquesta pandèmia, també s'hi han dedicat molts d'esforços, però també ha demostrat i ha posat de manifest aspectes del nostre sistema de ciència i innovació en termes d'igualtat de gènere, com que en l'actualitat menys o manco del 30% de les dones que es dediquen a investigació arreu del món són dones. És a dir que menys del 30% de persones que es dediquen a investigació són dones.

S'ha de dir que a Balears som una comunitat amb un major percentatge de dones matriculades a la universitat, un 58,8%, i de titulades també, un 61,7%. Fins aquí sembla anam molt bé. Les dones també suposen un 42,5% del personal docent, aquí ja comença a baixar el percentatge; i investigador de la nostra comunitat, investigadores només és un 22,3%, aquestes són catedràtiques -perdó-, el 22,3% són catedràtiques.

També són clara minoria a llocs directius, a direcció de projectes de recerca. Açò vol dir que a mesura que avançem cap a llocs més elevats en escalafons acadèmics i professionals, la proporció de dones és cada vegada menor, com poden veure amb els percentatges que acab de dir, la qual cosa s'anomena el sostre de vidre. Per açò és necessari seguir impulsant actuacions encaminades a reflexionar i a corregir aquestes causes que fan que percentatges siguin cap menor.

També volíem incidir en altres línies i posar també en valor actuacions com el cicle Dona i Ciència de la UIB, o jornades com les Jo també puc, Jo també ho puc fer, que són eines necessàries per combatre els estereotips de gènere relacionats amb l'elecció d'una carrera universitària.

I en aquest sentit, per açò duim aquests cinc punts a aprovar, que, com que crec que se m'acaba el temps, doncs queden reflectits amb els seus propis termes a la proposta presentada.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula la Sra. Sans, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Ens acostam a l'11 de febrer, Dia Internacional de la dona i la nina a la ciència, i amb aquesta iniciativa volem posar de manifest el paper que han de tenir les diferents institucions per tal de treballar per assolir una igualtat real en el camp de la ciència, la tecnologia, l'enginyeria i les matemàtiques.

Per una part, és important donar facilitats per posar en marxa mecanismes o eines per treballar aquesta igualtat real i, per una altra part, contribuir a la visibilització del treball de les dones que es dediquen a les àrees STEM. És important poder crear referents femenins que per desgràcia encara manquen, per això s'ha de treballar des de l'educació, per incorporar referents femenins passats, sempre oblidats en els llibres de text, i referents femenins presents a tots els currículums educatius a totes les etapes educatives.

És important transmetre un missatge als infants, siguis nina o nina, pots accedir a qualsevol formació o feina, i així poder contribuir a facilitar les eleccions d'àrees, com la ciència, la tecnologia, les enginyeries o les matemàtiques, com les seves carreres professionals. Es tracta que quan somiïn el seu futur, no tinguin límits de rompre amb els estereotips de gènere que hi ha a les professions i aquests estereotips els hem de rompre entre totes, des de les institucions hem de ser una palanca de canvi, un altaveu per arribar a la societat, però la societat també s'ha d'implicar.

Dins l'àmbit familiar també és important treballar perquè les àrees STEM són feixugues, es necessita el suport de les famílies, però, a part també un suport moral, que es doni suport a les carreres escollides per les seves filles; un comentari d'algú

important, hem de ser conscients que, a certa edat, pot rompre't tots els somnis. Per això és tan important rompre amb aquests estereotips i promoure la visibilització de referents femenins que animin les més joves i no tan joves a perseguir la carrera que volen.

També seria interessant revisar de quina manera es presenten aquests referents, perquè moltes vegades, tot i haver una gran contribució a algun camp de les àrees STEM, se les presenta d'una manera molt despectiva, moltes vegades al·ludint a la seva presència física.

Jo vull posar un exemple, l'altre dia vaig poder veure unes vinyetes de *Moderna de Pueblo*, que reflectia molt bé el que passa quan una dona trepitja una zona normalment ocupada per homes i assumeix un càrrec de responsabilitat superior, i és el menyspreu o les rialles dels seus companys homes. Jo, en veure aquesta vinyeta, vaig pensar: sí, és el pa de cada dia de moltes dones i que hem d'acabar amb aquest *compadreo* que menysprea les companyes de treball, però també vaig pensar que aquesta vinyeta era el reflex de la visibilització i l'entrada que, a poc a poc, assumim dones apoderades a llocs de més responsabilitats i, per tant, hi havia aquest doble vessant.

Amb tot això el que vull dir és que el tractament dels referents femenins ha de ser acurat, s'ha de parlar de les seves fites professionals o acadèmiques, i no de cap altra qüestió. I, si bé és cert que en els darrers anys s'han fet passes, encara queda molt per fer; n'hi ha prou a veure, un poc, els comentaris que es poden fer a les xarxes socials, que crec que molta gent es pren la llicència que vol per opinar de qualsevol qüestió, i és un àmbit en el qual també s'ha de treballar moltíssim des de les institucions i des del si de la societat.

I, bé, aquesta és un poc la intenció que tenim amb aquesta iniciativa, que crec que l'exposició de motius és prou acurada, que deixa clar els motius i fa un repàs de quina és la situació actual i cap on volem anar. I això és tot, esperem el suport dels diferents grups parlamentaris.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, per a la seva defensa, té la paraula la Sra. Campomar, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Moltes gràcies. Bé, jo crec que les meves companyes han fet una presentació prou extensa de quin és el fonament que compartim a l'hora d'impulsar aquesta proposició no de llei.

Jo, des d'aquí, des de MÉS per Mallorca, volíem donar avui també l'enhorabona a aquesta Plataforma 11F de les Illes Balears que, precisament, des de ja fa prou anys posa sobre la taula l'evidència de la necessitat de divulgar, precisament, la necessitat que les nines en edat primerenca s'incorporin a aquest món de la tecnologia, a aquest món anomenat de la ciència; perquè sí que està clar que les evidències, les dades ens mostren que encara les estudiants femenines en el camp de la tecnologia, de la informació o de les comunicacions és molt

baixa; en el camp, per exemple, de les matemàtiques, l'enginyeria, la manufactura, etc., idò són taxes encara massa baixes.

Tots crec que coincidim, que el fons és el que ja s'exposa a aquesta proposició no de llei, la diferenciació en la criança, en l'adolescència, amb una cultura patriarcal que encara no hem sabut desprendre'ns d'aquesta societat i que arrossegueu, pràcticament, de vegades aquestes qüestions i, per tant, fa falta impulsar i fer aquesta discriminació positiva, en aquests àmbits de gènere, que nosaltres sempre hem promulgat, en altres coses i amb aquesta.

Aquest desequilibri que hi ha amb la presència de les dones i homes en el món de la ciència, sobretot s'evidencia quan arribes a l'escaló més elevat de la ciència, per què? Per qüestions biològiques, que la dona per la qüestió dels infants, qüestions també d'altres..., en aquest cas, per exemple, la COVID, amb el teletreball, que han penalitzat més les dones que quedaven a casa.

Per tant, hem de posar mesures, com he dit, crec que hem d'incentivar que hi hagi mesures també per fer front en el fons a una discriminació de gènere, per potenciar que les carreres científiques de les dones no es vegin perjudicades per aquest dinamisme biològic que tenim i que, a un moment donat, ens fa tenir unes qüestions diferenciades dels homes, però que no ens haurien de penalitzar a l'hora de poder escalar professionalment, de poder progressar professionalment en les nostres carreres professionals.

Hi ha una dada significativa, que s'ha evidenciat que les dones són iguals o més bones en el camp de la ciència, per exemple, en els estudis d'enginyeria se suposa que només hi ha un 2% a estudis d'enginyeria, però, al final, les que surten, al final, que han acabat, diguem, els màsters i que han acabat les titulacions, és un 15%. Per tant, que quasi han multiplicat per 10 les dones que han acabat, en canvi, més que els homes. Per tant, l'evidència que les dones són tant o més bones que els homes, jo crec que és una evidència altament ja provada.

Nosaltres, dit això, creiem importants aquests punts que s'expressen en aquesta proposició de llei, que és realment impulsar que la situació de la ciència i la investigació es faci impulsant polítiques que tinguin en compte la perspectiva de gènere allà on es pugui, amb les convocatòries; impulsar canvis organitzatius en els centres científics, que propulsin precisament aquesta igualtat de les dones, sigui amb distintius o sigui amb altres mesures; treballar que el Govern i les seves institucions treballin amb la Universitat, també de forma coordinada, precisament perquè hi hagi aquestes mesures en matèria de gènere i ciència a tots els organismes dedicats a la ciència; i també que hi hagi mecanismes de rendició de comptes d'aquesta perspectiva de gènere o d'aquestes mesures impulsades.

I, bé, evidentment el darrer punt és que aquest parlament se sumi a actes per potenciar aquests actes que es proposen des d'aquesta plataforma.

Dit això, ja a la proposició no de llei ja s'esmenta que la Llei de la ciència és una oportunitat, és una oportunitat també

perquè es puguin impulsar més mesures en aquest sentit. Nosaltres no hem fet referència que amb l'esmena del PP, nosaltres coincidim amb el contingut i amb l'objectiu i, per tant, que els proposam i els hem fet arribar, i ja el representant del Partit Popular ja ens dirà si l'accepta o no, però una mica modificant un poc, proposam una transacció a la seva redacció, precisament en el sentit que cal que el més aviat possible aquesta llei s'aprovi, precisament, per impulsar tot aquest tipus de mesures, amb la qual tots estam d'acord per afavorir la participació de la dona i de la nina en la ciència.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara passam al torn de fixació de posicions. Perdó, per part del Grup Parlamentari Popular s'ha presentat l'esmena RGE núm. 788/22. Per a la seva defensa té la paraula el Sr. Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Bé, estam davant una PNL d'*autobombo* que fa, una vegada més, el Govern d'esquerres; ja se'ls va manifestar a la PNL que es va tractar en el plenari de dia 25 de maig, que feien tard, duen camí dels set anys de govern i amb una iniciativa i amb una llei que havien vostès anunciat, per activa i per passiva, a dia d'avui encara es troba en exposició pública, estam pendents que entri aquesta tramitació parlamentària.

Esperam que les dades que vostès han recollit en el contingut de la iniciativa hagin contrastat amb diferents indicadors públics, que són les verídiques, que no ocorri el que va ocórrer amb la proposició no de llei del mes de maig.

Així com ha comentat la representant de MÉS per Mallorca, el Partit Popular ha presentat aquesta esmena que ens plantegen, en aquest moment, una transacció a la mateixa; com que va en el sentit i amb la voluntat que el Partit Popular havia presentat aquesta esmena, acceptariem i, per tant, també, avançam el sentit de vot d'aquesta proposició no de llei, que també serà en positiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara, passam al torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Gómez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. L'11 de febrer, com s'ha esmentat abans, és el Dia internacional de la dona i la nina a la ciència, i nosaltres som partidaris que aquests dies internacionals, commemoratius d'efemèrides, evidentment, que són necessaris i imprescindibles per a la conscienciació i per a la reivindicació de fets, quan es refereixen a drets siguin esmentats 365 dies, 365, 366. Perquè, si no, no instaríem fer actuacions de polítiques d'acompliment de drets, no només d'igualtat

d'oportunitats, sinó drets legítims de les persones, independentment del seu gènere.

La veritat és que hem avançat, és ver, no podem dir el contrari, seria cínica, a superar desigualtats en recerca, en ciències aplicades i en estudis universitaris, però queden molts d'estereotips i prejudicis, s'ha esmentat abans, ho han esmentat diferents portaveus dels grups, que aquests s'han de superar i que s'han de combatre perquè les dones, les nines participin molt més en els camps de la ciència, la enginyeria, la tecnologia, les matemàtiques.

Mai no s'ha reconegut la seva aportació en el camp científic, de fet durant molts d'anys ha estat vetat aquest reconeixement i aquests esments fins i tot a l'àmbit docent i de l'educació de la ciutadania i, evidentment, ha estat tota una marginació, una vulneració dels mèrits que tenen com a qualsevol científic a ser reconegut i a la difusió de la seva investigació.

Recorden per exemple com moltes dones, entre les quals la biòloga Margalida Salas, biòloga i pionera en el desenvolupament de la biologia molecular a Espanya, o la química i endocrinòloga italoespanyola Gabriela Morreale, que va introduir la..., -i es desconeix-, va introduir la prova del taló a Espanya, al nostre país, per detectar qüestions com malalties a nounats a l'àmbit de la pediatria.

Semblarà paradoxal o semblarà una anècdota, però no ho és, parlem que han passat cinquanta anys, més de cinquanta anys, perquè s'hagi produït el primer passeig espacial d'una dona, i no era turisme, era una científica, era una enginyera espacial. I aquestes efemèrides que han passat molt per alt són qüestions a les quals encara lamentablement s'hi ha de fer referències per dir que la dona també fa ciència i la dona fa ciència en igualtat d'oportunitats quan evidentment té aquestes oportunitats i les institucions, i la societat les facilita.

Sens dubte falten dones a la ciència i s'han de fer polítiques perquè sigui efectiu el compliment d'aquest dret i d'aquesta oportunitat i que la falta del paper històric de les dones no sigui secundària en la difusió també de la seva acció científica.

Europa és el millor lloc per lluitar contra la desigualtat de les dones i de les nines en el camp del coneixement i hem de treballar plegats sense descans per canviar aquesta situació i que a Europa i també a Espanya, malgrat que hi hagi qualche grup polític que mai no permet que aquestes actuacions s'impulsin des de la unanimitat i l'acció institucional conjunta, evidentment, s'ha de seguir apostant per iniciatives com les que es presenten aquí avui.

He de compartir, i vostès ho saben, el nostre posicionament reiterat quan ens pronunciam sobre els punts de les iniciatives que es plantegen aquí, que evidentment instar, és a dir, proposar un primer punt que comença per "continuar impulsant", i no parlaré de retroalimentació, però parlaré sí de poca... diguéssim de poca... precisió, quan realment es parla llavors de promoure al segon punt, és a dir, anar més enllà del que es fa o, per exemple, impulsar la implementació de, és a dir, evidentment no és suficient, no és adient dir "continuar impulsant", s'ha d'incrementar l'impuls, seria el que pertocaria.

Vostès ens tenen acostumats a infinitius i gerundis, a "continuar impulsant" per reconèixer actuacions de Govern, quant als punts que proposen a baix manifesten actuacions que no s'han posat en marxa encara o que són insuficients.

Per tant, en aquest sentit, la reflexió és compartida amb una intervenció que m'ha precedit en tema de posar "continuar impulsant" en una situació com aquesta. Crec que hem de fer un poc de..., no diré d'autocrítica ja, però de reflexió de dir que "hem d'incrementar l'impuls de", evidentment, i crec que tots ens sentiríem més identificats amb aquests projectes.

De tota manera, nosaltres donarem suport a tots els punts tal i com es plantegen aquí per necessaris i tal i com ho varen manifestar els diferents portaveus dels grups parlamentaris a la commemoració que es va fer el dia de la nina i de la dona a la ciència l'any passat en aquest parlament, que lamentablement no va poder ser una declaració institucional pel que he esmentat abans, hi ha un grup que no permetrà mai que s'impulsi aquest dret de les dones i de les nines en un àmbit tan essencial com la investigació, com pot ser a qualsevol àmbit en dret d'oportunitats, d'igualtat d'oportunitats i d'equitat dels homes i dones a la nostra societat de progrés i democràtica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara correspondria la paraula al Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, però es troba absent. Per tant correspon la paraula al Grup Parlamentari El Pi, Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Estam totalment d'acord amb el fons d'aquesta iniciativa, pensam, i s'ha de reconèixer, que s'han fet avanços. Jo crec que en els darrers quinze anys s'han fet molts d'avanços, però evidentment no són suficients, no són suficients i s'ha de seguir fent feina perquè hi hagi una igualtat real en aquest cas entre científics, entre homes i dones.

Sí que és vera i s'ha explicat que hi ha més estudiants dones moltes vegades, però que és cert que quan avances i ja pugues a categories superiors, a tots els àmbits, l'acadèmic i el professional, baixa molt aquest tant per cent, i això no hauria de ser així.

Jo aprofitaria que divendres és el Dia Internacional de la Dona i la Nina en la Ciència per encoratjar totes aquelles joves que tinguin aquella il·lusió d'estudiar, que realment estudiïn el que els agrada, independentment que s'hi puguin trobar molt més homes, en aquest cas, devora perquè jo crec que l'objectiu final, i és aquest, és aconseguir que la igualtat de gènere i l'apoderament de dones i nines sigui real i sigui fort i sigui contundent.

Per tot això, també diria que és necessari que hi hagi un increment en la inversió en innovació i investigació, crec que és una de les coses que tenim coixes no només a Balears, sinó a nivell de l'Estat. Tots n'hem parlat, han vingut especialistes

aquí, de la manca o de la poca inversió que hi ha en aquest sentit, i crec que ajudaria molt, i també sempre diem que n'hi ha que se'n van per no tornar i és gent que fa molt bona feina quan és a l'exterior, crec que també hi hauria d'haver un punt en aquest sentit, no hem fet cap esmena, però creiem que és important.

I reiterar també un poc les paraules que ha dit el Sr. Gómez, sí que s'ha de continuar fent feina, però també n'hem de fer moltes noves.

I un poc al punt cinc vull suposar que per demanar que hi hagi suport i que es facin jornades i activitats des del Parlament, supòs que això ja deu estar en marxa, perquè som al mes de febrer i aquestes activitats s'haurien de fer, si no, més que res és perquè de vegades els diguin que anassin alerta amb els arguments que de vegades ens donen que això ja està en marxa i, per tant, no ho podem aprovar, vull suposar que això està en marxa.

Dit això, és vera que la presentació d'aquesta proposició va ser a l'octubre, crec que hem de pensar que s'han fet avanços i que s'ha de seguir amb aquesta lluita per fer els avanços i que el Govern ha de fer feina perquè encoratgi i de qualque manera tenguin, aquestes nines i aquestes dones, un incentiu i una il·lusió a poder fer feina en tot el món científicotecnològic, que són les carreres on manco dones hi ha i on no arriben tant amunt.

Per tant, encoratjar totes aquelles que les faci il·lusió a poder fer-ho.

Res més, gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Ara procedeix la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts. Per tant, si... el grup proponent... No vol, continuem.

Té la paraula el Grup Parlamentari Socialista, Sra. Carbonero, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CARBONERO I SÁNCHEZ:

Moltes gràcies, president. Sí, primer de tot, vull donar les gràcies a tots els grups que donen suport a aquesta proposta.

Pel que fa al Partit Popular també agrair-li l'acceptació de la transacció, una proposició sortida per unanimitat, atès que avui no hi ha el Grup VOX, que tenc clar que no li donaria suport, idò podrà sortir per unanimitat i açò és un impuls fort.

Així i tot, aprofitant la paraula que ha dit el Sr. Camps d'"autobombo", jo sí que vull posar en valor que el Partit Socialista és dels partits que ha impulsat més la igualtat a tots els àmbits de la societat i especialment també en els termes de ciència. No és una proposta d'"autobombo", sinó de valors i la base és aquesta: que tota la societat ha d'estar implicada en tots els àmbits, és l'única manera d'afrontar millor els reptes de futur.

I per açò també diria al Sr. Gómez que, bé, que diu que aquests dies internacionals que s'aproven és cert que s'han de traslladar a cada dia, no?, que cada dia s'han de fer... s'han d'impulsar polítiques, però li puc assegurar que les dones que pateixen aquestes desigualtats se'n recorden cada dia. Vull dir que la realitat hi és.

Per tant, és important aprovar aquest tipus d'iniciatives perquè tots, totes les institucions, s'impliquin en el suport a aquestes dones que pateixen dia a dia aquestes desigualtats.

També hem de pensar que la història ha estat molt injusta amb l'aportació de la dona en temes de ciència i tecnologia, aquí vull recordar el descobriment del codi genètic que varen tenir el premi Nobel dos homes, i després amb el temps es va veure que hi va haver una dona que va ser clau en la determinació del codi ADN, que ha estat una revolució en temes de ciència i investigació. S'ha fet famosa la fotografia 51, i que, curiosament, van tenir el premi Nobel dos homes, que van ser coinvestigadors i contemporanis amb ella, però que es van aprofitar d'aquesta fotografia 51 que havia fet ella i, curiosament, quan van rebre el premi Nobel ni se la va esmentar, ha estat *a posteriori* que se li ha hagut de reconèixer aquest fet.

Jo recomanaria la lectura d'una conferència que va fer Margarita Salas, també una gran científica espanyola, que es diu *Mi propia experiencia*, que fa un repàs històric de totes les dones que han estat a l'ombra durant la història de la ciència i la tecnologia i la investigació, i després també explica la seva pròpia experiència, que és un poc allà on veus les dificultats que té una dona a certs àmbits on sempre han estat majoritàriament homes.

Per tant, crec que l'aprovació per unanimitat d'aquesta proposició no de llei és bàsica i necessària i esperam que, bé, que també trobam a faltar el que deia el Sr. Gómez, també, que pogués ser una declaració institucional, que justament no ho pot ser perquè no hi ha la unanimitat de tots els grups, perquè hi ha un grup que avui no hi és a la sala, que es diu VOX, que no accepta aquest tipus de declaracions.

Per tant, moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, passam ara al Grup Parlamentari Unidas Podemos, té un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Només donar les gràcies a tots els grups que donen suport. Estic convençuda que amb l'empenta de totes les forces polítiques aquí representades podem donar l'impuls que es necessita a aquest camp i que les dones i les nines puguin ocupar llocs de representació a totes aquestes àrees.

Simplement no vull ampliar o no vull estendre'm més, perquè crec que ha estat tot explicat i que tothom comparteix la filosofia d'aquesta iniciativa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Té la paraula la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Molt breument. Des de MÉS per Mallorca també donam les gràcies a tots els membres d'aquesta comissió que donen suport, i evidentment també al Partit Popular que ha acceptat la transacció.

Jo, en aquest tema de si hem de “continuar treballant”, jo crec que ja fa temps que es fan coses, però crec que hem de posar en valor aquestes coses que s'han fet.

Nosaltres creiem, de totes maneres, que aquesta proposició no de llei també incorpora qüestions diguem noves en el sentit que també s'han d'impulsar, i crec que també això ho hem de posar en valor. I estam contents que també ho vegin d'aquesta manera.

Per a MÉS per Mallorca, precisament, la transformació del model econòmic de les Illes Balears, per a aquesta transformació del model, és imprescindible la plena incorporació de les dones a la ciència i la tecnologia i s'ha d'incorporar aquest 50% que representen les dones en el repte d'aconseguir un model econòmic sostenible, llocs de treball més qualificats i facilitar precisament la igualtat d'oportunitats.

Per a MÉS per Mallorca aquests reptes van de mà precisament que la dona es pugui cada vegada més incorporar en condicions d'igualtat a la ciència i a la tecnologia.

Per tant, de totes maneres, vull reiterar les gràcies i us llegiré el text de la transacció perquè quedi gravat, si us sembla bé, i la resta de membres de la comissió també sàpiguen quina és la transacció que hem proposat i que el Partit Popular ha acceptat: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a aprovar i trametre al Parlament, en el termini més breu possible, el projecte de llei de la ciència per tal que s'aprovin i impulsin mesures que afavoreixin la participació de la dona i la nina en la ciència”.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, acabades les intervencions, entenc que s'aprova la proposta per unanimitat, amb la transacció aquesta que acabam de llegir. D'acord?

Per tant, sense haver-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS